

nogen væsentlig Nytte, og saa vil det nødvendigvis gjøre en Del Fortræd ved at begunstige ensidige Retninger og vække Modstand mod sig, derfor ville Bevillinger dertil være bortkastede. Det er fra et rent finansielt Standpunkt urigtigt at give Bevillinger til en Institution, der er kommen i saa uheldigt et Spor, som Akademiet er, og i en saa skæb Stilling, som det er ved den sidste kongelige Resolution. Naar Ministeren udtalte, at det var paatrængende nødvendigt, at Biblioteket fik en Omdannelse, saa vil jeg dertil bemærke, at jeg ser ikke, hvorfor Biblioteket ikke kan blive liggende i samme Tilstand, som det har ligget i i de senere Aar; det gjør ikke et eneste Menneske i Verden Fortræd lige saa lidt som Biblioteket. — At den paagældende Skovrider i Sorø har faaet en Frettesættelse, er altid Noget, men jeg kan ikke se, at det fritager Ministeren fra at lade den paagældende Skovrider, overhovedet Opshynet derude, blive Gjenstand for en virkelig forøget Kontrol. De nye Regler, som Ministeren omtalte, ere de samme, som jeg har omtalt, og det vilde altsaa kun være Gjentagelse nu her at gjentage sin Tro paa disse Reglers Betydning. Jeg har ikke nogen Tillid til, at de ere tilstrækkelige; den høitærede Minister har det derimod. Med Hensyn til et enkelt Punkt skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at der maa den høitærede Minister have misforstaaet mig eller have udtalt sig paa en Maade, som ikke er rigtig klar. Den høitærede Minister siger nemlig med Hensyn til Auktions salg og Underhaands salg, at derimellem er Forholdet dette, at Auktions salget er det Regelmæssige og Underhaands salget en ren Undtagelse. Sa, en Undtagelse kan man gjerne kalde det, men det er da en meget omfattende Undtagelse. Der staar nemlig i Ministeriets Skrivelse i Betænkningen: „Det var tidligere Regel ved Skovvæsenet, at Salg under Haanden, paa saa Undtagelser nær, ikke maatte ske uden Ministeriets Samtykke. Denne Ordning var i høj Grad upraktisk med Hensyn til mange Smaasalgs, og der udviklede sig derfor allerede for lang Tid siden den Sædvane, at Akademiets Skovridere og særlig Skovrideren for Akademiets første Skovdistrikt solgte Smaaeffekter under Haanden“ — dette var altsaa nu Reglen — „idet Salget formelt blev opført i Regnskaberne som et Auktions salg.“ Det er en mærkelig Maade at føre Regnskab paa, som man har ved Sorø Akademi, at det, der er solgt underhaanden, skriver man op i Regnskabet som solgt ved Auktion for at holde sig Reglen efterrettelig i en gammel Skrivelse, som baade Skovriderne og Ministeriet ere enige om ikke at overholde.

Men derefter føies der til: „Ved denne Praxis unddrages hele den mindre Underhaands salg fra Overinspektørens Kontrol, ja han fik ikke en Gang noget som helst Indblik i det Omfang, som denne Salgsmaade gaves. Hvorvidt den er bleven misbrugt og har havt et ufornødent stort Omfang, er nu vanskeligt at oplyse;“ — Sa! — „men det Irregulære i Fremgangsmaaden har ikke tjent til at haandhæve god Orden“ — Nei! — „og ses endog at have givet Anledning til det mislige Forhold“ osv. Nu venter man jo herefter, at Ministeriet paa ny indskræpede den Regel, i Kraft af hvilken Auktions salg er det Almindelige og Underhaands salg en Undtagelse — navnlig kunde man vente det efter den høitærede Ministers Udtalelse i Dag — men det er slet ikke slet. „Efter Overinspektørens Indstilling har Ministeriet“ under 24de November i Fjor givet „saadanne ny Regler for Underhaands salg, at dette baade er lettere at udføre og tillige undergivet den fornødne Kontrol“. Det er altsaa nu oveni købet lettere at foretage Underhaands salg. Det synes jeg dog er en eendommelig Maade at gjøre Auktions salg til Regel paa. — Med Hensyn til den Diskussion, der har fundet Sted mellem den høitærede Minister og det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Bjørnbal) maa jeg fastholde Udvalgets Flertals Mening om, at det havde været Ministeriets Pligt at foranstalte en nærmere Undersøgelse af denne Sag. Jeg blander mig aldeles ikke i, hvad det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har sagt eller i hans Sympathier eller Ikke-Sympathier. Jeg har ingen Sympathi for Nihilisterne, og min Broderkærlighed til dem er ikke større end til saa mange andre Brodre; men jeg vil blot tillade mig at bemærke, at det, som staar her i Anmærkningerne, har det ærede Medlem ikke sagt. Der staar nemlig her, at det er oplyst for Ministeren, at han har udtalt Sympathi for Nihilismen; dette Udtryk forstaaes i Almindelighed saaledes, som om han havde nihilistiske Sympathier eller nihilistiske Anskuelser; men det er jo ganske aabenbart ikke Tilfældet. Efter hvad der fremgaar af det ærede Medlems Erklæring i Dag, saa har han ikke nihilistiske Anskuelser, og saa kan den Udtalelse aldeles ikke have den Betydning, som den maa tillægges i Følge Anmærkningernes Ordlyd. Man kan nu tvistes, saa meget man vil, om hvorvidt de Udtalelser, det ærede Medlem har brugt, vare rigtige eller ikke — det kommer ikke mig ved, og det skal jeg ikke her komme ind paa — men saa Meget er sikkert at de ikke falde sammen med de Ud-